

НА ВІЙНІ ЗАГИНУВ ПОЛТАВСЬКИЙ САПЕР МАКСИМ ЗАПІЧНИЙ

Максим Запичний | Фото: facebook.com/maksym.zapichnyi

30 вересня, потрапивши у мінну пастку поблизу села Тернова Харківської області, загинув 37-річний старший солдат Максим «Шерлок» Запичний із Полтави. Підписав контракт у 2014 році, був сапером. Воював у Донецькому аеропорту, де отримав поранення, а також пройшов безліч гарячих точок на Донбасі.

Про смерть товариша по службі [повідомив](#) у Facebook сапер 241-ї окремої бригади тероборони Богдан Кузьмич.

«Алло, Максе, ми тобі скинули фото. Скажи, це можна в руки брати? — Взагалі — ні, але судячи з того, що на фото ви його тримаєте в руках, то вже можна. — А, бл... — Зателефонуйте мені за пів години, щоб я знав, що ви всі живі. Цій розмові вже скоро півроку. Друзе, дякую тобі за знання, які ти дав. Ми живі завдяки їм», — написав Кузьмич.*

Інший побратим воїна Вячеслав Сьомка, [уточнив](#), що військовий загинув, потрапивши у ворожу мінну пастку.

Фінансово допомогти сім'ї Максима Запичного можна переказом на картку: **4731 2196 1724 3898** (Тур Євгенія)

Запичний Максим Юрійович народився 5 жовтня 1984 року. У 2008 році закінчив ПолтНТУ ім. Ю. Кондратюка, отримав спеціальність інженера-

будівельника. Працював на Полтавському турбомеханічному заводі та Полтаваобленерго.

Улітку 2014-го року «Шерлок» уклав контракт на проходження військової служби. Тоді він відслужив 10 місяців, з них три — на фронті.

«Я служив у 91-му полку, який базується в Охтирці. Це інженерно-саперний полк. Був сапером. Нашим завданням не було стояти на певних постах і утримувати позиції. Ми їздили цими блокпостами і або щось ставили, або щось знімали», — розповідав Запiчний інтерв'ю «Суспільному» у 2019 році.

https://www.youtube.com/watch?v=_nFuVvx4xgI

«Шерлок» добровольцем пішов захищати Донецький аеропорт 30 грудня 2014 року. Відстань між нами та ворогом була до 20 метрів, при цьому всі стіни були гіпсокартонні — дуже тонкі.

«Ти можеш не бачити ворога, але він все одно був там. І якщо хтось стріляв чергою з автомата, то прошивав ці стіни наскрізь. Це була повна темрява. Ми завчали кількість кроків та напрямки. Три кроки вперед, два вправо, здається, п'ять кроків уперед, знову ліворуч, до 63 кроків уперед і потім праворуч», — говорив Запiчний.

В аеропорту він пробув 17 днів, а в день ротації зазнав поранення.

«Мені дали завдання встановити фугас, щоб обвалити сходову клітку і не дозволити сепаратистам спуститися з 3-го поверху. Коли я це робив, у коридор вискочив сепар і дав чергу мені в спину. На той момент я був 10-м пораненим за день. Нас вивозили по злітній смузі. Незабутня подорож, коли по броні стукають кулі. Я цього ніколи не забуду. Це не схожий ні на що досвід», — згадував захисник.

Вже після поранення «Шерлок» виконував бойові завдання в Авдіївці, Мар'їнці та інших містах Донбасу. Він був на передовій до кінця серпня 2015 року, потім знову працював інженером, але через повномасштабний наступ Росії знову вирушив на фронт.

20 серпня 2015 року указом Президента України Максим Запичний був нагороджений медаллю «Захиснику Вітчизни», а 6 вересня 2022 року — орденом «За мужність» III ступеня.

Анастасія НЕДОГОРСЬКА, за матеріалами [сайту «Патріот Донбасу»](#)